

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6885

гр. София, 27.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разглежда дело номер **1951** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.).

Образувано е по жалба на Министерство на образованието и науката /МОН/ чрез министъра на образованието и науката срещу Решение № 27 от 22.01.2025г на Комисия за защита от дискриминация, Втори специализиран постоянен заседателен състав с което:

1. **УСТАНОВЯВА**, по жалба на Р. А. Д., че разпоредбите на Анекс № Д01-192 от 10.08.2023г. към браншови КТД 01 -269/06.12.2022г. за системата предучилищното и на училищното образование, които не съдържат ясно разписани правила уреждащи процентно увеличение на трудовите възнаграждения за всички лица работещи и полагали труд в системата на образованието, със задна дата считано от 01.01.2023 г., е допуснато различно и по-неблагоприятно третиране спрямо група лица, които в този период също са полагали труд в системата на образованието но са били лишени от това увеличение, което представлява нарушение на чл. 4, ал.3 от ЗЗДискр. на основата на признак „лично положение“.
2. **УСТАНОВЯВА**, на основание чл.65, т. 1 от ЗЗДискр., че министърът на образованието и науката, в качеството му на орган на изпълнителната власт и ръководител на Министерството на образованието и науката, като е допуснал издаване на противоречиви указания за системата на МОН във връзка с прилагане разпоредбите на Анекс Д01-192/10.08.2023 г. към КТД 01- 269/06.12.2022 г. за системата предучилищното и на училищното образование, с които указания са разписани ограничителни критерии спрямо определена група лица, които също е следвало да бъдат включени в кръга с лицата, на които е увеличен размера на основното трудово възнаграждение, изплащано със задна дата, е допуснал нарушение на забраната за дискриминация по чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр., включително и спрямо

жалбоподателката - Р. А. Д., по признак „лично положение“.

3. УСТАНОВЯВА, на основание чл. 65, т.1 от ЗЗДискр. че ответната страна - директора на ДГ „Брезичка“, [населено място], СО р-н „К. С.“ - И. Х., представляващ работодателя, е допуснала нарушение на разпоредбата на чл.14 от ЗЗДискр. и нарушение на чл.4, ал.3 от ЗЗДискр. спрямо жалбоподателката Р. А. Д., на основата признак „лично положение“, съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, изрязващо се в отказ да ѝ бъде изплатено предвиденото с Анекса към КТД увеличение на основното месечно възнаграждение от 01.01.2023 г до датата на прекратяване на трудовия договор, в изпълнение на указания на МОН.

4. ПРЕПОРЪЧВА на основание чл.47, т.6 от ЗЗДискр. на ответните страни в производството: министъра на образованието и науката; Сдружение на директорите в средното образование в Република България, представлявано от председателя А. А.; Съюз на ръководителите в системата на народната просвета в България, представляван от председателя Д. С.; Независим учителски синдикат към КНСБ, представляван от председателя А. Т.; Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“, представляван от председателя Ю. П.; Синдикат на българските учители към КНСБ, представляван от председателя Я. Т., с превантивна цел за занапред от постановяване на настоящото решение да съблюдават разпоредбите на Закона за защита от дискриминация, като се въздържат от действия и не допускат извършването или създаването на условия, или практики водещи до неравно третиране при колективното договаряне, сключването на колективни трудови договори и анекси към тях.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с приложените към жалбата писмени доказателства и обсъди твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразност на атакувания акт, приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА в частта с която се обжалва решението по т. 3 и т.4 по следните съображения:

По т.3: Адресат на процесното решение в тази му част е Директор на ДГ „Брезичка“. Според чл. 147 ал. 1 АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. За да е допустима подадената жалба, следва да се установи, че с обжалвания административен акт се нарушават или застрашават права, свободи или законни интереси на МОН. Правната легитимация на жалбоподателя се определя от доказания правен интерес, правната връзка между оспорения акт и последиците които той създава, на засегнати законни права и интереси. Засегнати са онези лица, които са носители на материално-правни последици от решаването на спора, респ. в чиято правна сфера рефлектира неблагоприятно порочния административен акт. В случая видно от обжалваното в частта по т.3 решение, не се засягат никакви права на МОН. Министерство на образованието и науката не е адресат на решението в частта му по т.3.

Правото на обжалване не е неограничено и абсолютно по характер, като освен изрично изключените със закон, гражданите и юридическите лица могат да обжалват само тези административни актове, които ги засягат пряко и непосредствено. Целта на обжалването е да се отмени незаконосъобразния акт, правният интерес да се иска отмяната на определен административен акт се обуславя

от непосредственото неблагоприятно въздействие върху правната сфера на лицето, до което се отнася този акт. Наличието на правния интерес е въпрос, който се преценява от съда. Той е предпоставка за допустимостта на съдебното обжалване от категорията на абсолютните. Интерес от защита пред съд имат само онези лица, по отношение на които административният акт оказва неблагоприятно въздействие върху правата и законните им интереси, признати като такива в правна норма. За да е допустима подадената жалба, следва да се установи, че с обжалвания административен акт в частта му по т.3 се нарушават или застрашават права, свободи или законни интереси на МОН. Правната легитимация на жалбоподателя се определя от доказания правен интерес, правната връзка между оспорения акт и последиците които той създава, на засегнати законни права и интереси. Засегнати са онези лица, които са носители на материално-правни последици от решаването на спора, респ. в чиято правна сфера рефлектира неблагоприятно порочния административен акт. В случая видно от обжалваното решение в частта по т.3 с което се установява, че директорът на ДГ Брезичка е допуснал нарушение на чл. 14 от ЗЗДискрм и на чл. 4 ал.3 от ЗЗДискрм, не се засягат никакви права на МОН. МОН не е адресат на решението в частта му по т.3, а такъв е директорът на ДГ Брезичка.

След като с процесното Решение в частта му по т.3 не се засягат права и интереси на жалбоподателя МОН, то за него липсва правен интерес от оспорването на решението в тази му част.

МОН не е активно легитимиран да оспорва процесното решение в частта му по т.3, поради липса на правен интерес, доколкото този акт в частта му по т.3 не рефлектира пряко и непосредствено в правната му сфера и не предизвиква неблагоприятни правни последици за него. В случая видно от обжалваното Решение в частта му по т.3, не се възлагат никакви задължения за жалбоподателя, обжалването на акта в тази част не е насочено към премахване на неблагоприятни правни последици възникнали за него. Евентуална отмяна на процесното Решение в частта му по т.3 няма да засегне пряко и непосредствено интересите на жалбоподателя МОН.

По т.4: Правомощията КЗД по чл. 47 т.6 от ЗЗДискрм е да прави предложения и препоръки до държавните и общинските органи за преустановяване на дискриминационни практики и за отмяна на техни актове, издадени в нарушение на този или други закони, уреждащи равенство в третирането; Отправената препоръка обаче, не е мярка на административна принуда по смисъла на т. 3 от чл. 47 от ЗЗДискр. и не притежава задължителния характер на предписанията по т. 4 от същия член, поради което не рефлектира по неблагоприятен начин в правната сфера на адресата си, за да са налице и останалите елементи от фактическия състав на чл. 21 от АПК. Волеизявлението, макар и формирано от административен орган няма властнически характер, тъй като не е с обвързващо действие. Липсва и предвидена санкция при неизпълнението на препоръката поради което разпоредбата на чл. 82, ал. 1 от ЗЗДискр. в случая е неприложима. Дадената препоръка не може да бъде квалифицирана като ПАМ. Не е даден срок за изпълнението. За разлика от задължителните предписания, които представляват принудителни административни мерки, препоръките и предложенията по чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр., нямат задължителен, правнообвързващ ефект и изпълнението им не е скрепено с апарата на държавната принуда. Още по-малко препоръките и предложенията могат да се отъждествят със санкция (неблагоприятно въздействие в правната сфера на санкционирания, свързано с едностранно принудително ограничаване на негови субективни права), каквато може

да бъде налагана само на субекта на нарушението при безспорно доказано осъществяване на такова. В настоящият случай с отправянето на препоръка до съответния компетентен орган, Комисията е изпълнила една сигнално-охранителна функция. Ето защо, при отсъствие на годен за обжалване административен акт в тази част, жалбата в посочената част се явява процесуално недопустима и съгласно чл. 159, т. 1 от АПК следва да се остави без разглеждане, а производството по делото в тази част да се прекрати. (Виж Р № 8478 ОТ 08.07.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 2528/2024 Г., V ОТД. НА ВАС Р № 14631 ОТ 30.11.2017 Г. ПО АДМ. Д. № 4698/2016 Г., V ОТД. НА ВАС, Р № 11805 ОТ 09.11.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 1077/2015 Г., V ОТД. НА ВАС, О № 3764 ОТ 22.03.2010 Г. ПО АДМ. Д. № 14613/2009 Г., VII ОТД. НА ВАС, О № 10858 ОТ 23.09.2009 Г. ПО АДМ. Д. № 7914/2009 Г., VII ОТД. НА ВАС, О № 3847 ОТ 24.03.2009 Г. ПО АДМ. Д. № 3936/2009 Г., 5 ЧЛ. С-В НА ВАС, О № 13204 ОТ 05.11.2009 Г. ПО АДМ. Д. № 7915/2009 Г., VII ОТД. НА ВАС и др.)

Съгласно чл.159 АПК, съдът е длъжен да провери допустимостта на подадената жалба и след като констатира, че оспорването е недопустимо по см. на чл.159 т.1 и т.4 АПК следва да я остави без разглеждане в частта с която се обжалва решението по т.3 и т.4 и да прекрати образуваното въз основа на нея спорно административно производство в тази му част.

Мотивиран от горното, на основание чл.159 т. 1 и т.4 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на Министерство на образованието и науката /МОН/ чрез министъра на образованието и науката срещу Решение № 27 от 22.01.2025г на Комисия за защита от дискриминация, Втори специализиран постоянен заседателен състав В ЧАСТТА с което:

УСТАНОВЯВА, на основание чл. 65, т.1 от ЗЗДискр. че ответната страна - директор на ДГ „Брезичка“, [населено място], СО р-н „К. С.“ - И. Х., представляващ работодателя, е допуснала нарушение на разпоредбата на чл.14 от ЗЗДискр. и нарушение на чл.4, ал.3 от ЗЗДискр. спрямо жалбоподателката Р. А. Д., на основата признак „лично положение“, съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, изразващо се в отказ да ѝ бъде изплатено предвиденото с Анекса към КТД увеличение на основното месечно възнаграждение от 01.01.2023 г до датата на прекратяване на трудовия договор, в изпълнение на указания на МОН.

ПРЕПОРЪЧВА на основание чл.47, т.6 от ЗЗДискр. на ответните страни в производството: министъра на образованието и науката; Сдружение на директорите в средното образование в Република България, представлявано от председателя А. А.; Съюз на ръководителите в системата на народната просвета в България, представляван от председателя Д. С.; Независим учителски синдикат към КНСБ, представляван от председателя А. Т.; Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“, представляван от председателя Ю. П.; Синдикат на българските учители към КНСБ, представляван от председателя Я. Т., с превантивна цел за занапред от постановяване на настоящото решение да съблюдават разпоредбите на Закона за защита от дискриминация, като се въздържат от действия и не допускат извършването или създаването на условия, или практики водещи до неравно третиране при колективното

договаряне, сключването на колективни трудови договори и анекси към тях.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 1951 по описа за 2025г. на АС С.-град, 68 съдебен състав в ПОСОЧЕНАТА ПО-ГОРЕ ЧАСТ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението му.

След влизане в сила на определението, делото да се докладва за продължаване съдопроизводствените действия.

съдия: